

Dimarts, 26 de març de 1991

BREUS

Súria representarà la Passió — Vuitanta joves de Súria faran un cicle de representacions de la Passió que començarà divendres que ve, a les 6 de la tarda, al teatre del Foment Cultural, i que continuarà el Dilluns de Pasqua i el diumenge 7 d'abril. Els joves que hi participen tenen edats compreses entre els 14 i els 22 anys. L'espectacle seguirà el text del teòleg i historiador barceloní Anton M. Vilarrubias, que presenta la vida de Jesús des d'una òptica actual, i al llarg de dues hores i mitja presenta una trentena de quadres amb els quals es fa una repassada als passatges més coneguts de l'evangeli. La iniciativa i l'organització d'aquest espectacle són un treball conjunt de l'agrupament escolta Joan Ros, el Foment Cultural, el Grup de Colònies el Corriol, el moviment juvenil Hora-3 i el grup de joves de la parròquia que es preparen per a la confirmació. Els cinc grups han coincidit en la voluntat de representar la Passió a benefici del Centre Sant Salvador, un casal de formació i lleure que està construint la parròquia. És previst que el bisbe de Solsona, Antoni Deig, serà a la representació del Dilluns de Pasqua. Les tres representacions es faran al Foment Cultural, i es comptarà amb l'equip humà i tècnic d'aquesta entitat.

El concert múltiple es va fer dissabte a Bagà i va tenir més fluïdesa que en ocasions anteriors; tot i el mal temps, va aplegar unes set-centes persones

ESPECTACLES

La Moguda del Berguedà va plantar cara al mal temps

BERGA
MONTSE GALERA

La VIII Moguda del Berguedà, que es va celebrar durant aquest cap de setmana a Bagà, va plantar cara a les inclemències del temps. Tot i el fort vent i la persistència de la pluja, la Moguda Musical, el plat fort de la festa, va aplegar unes set-centes persones la nit de dissabte. La cercavila va ser l'únic acte de tot el programa que es va haver de suspendre i les altres activitats que s'havien de fer a l'aire lliure es van dur a terme ignorant el mal temps.

Els actes de la Moguda del Berguedà van començar divendres a la nit, a la Casa de Cultura, en presència de Xavier Menéndez, cap dels serveis de Jentut de la Diputació, l'alcalde del municipi, Josep Casals, i responsables de l'organització de la Moguda.

L'estrella de la Moguda va ser,

sens dubte, el concert múltiple de dissabte a la nit, en el qual van actuar 12 formacions de la comarca: Mercado Negro, Blue Bonnets, Nostra Llar, Orgue de Gats, Ni cinc, No viniste, L'Espill Combo, Sense Nom, Els Brams, Usarks Parade, Duet Criptic Jazz i Arivircan. També s'havia programat l'actuació de Àngels con alas sucias, una formació que debutava en aquest concert i que no ho va poder fer per problemes de darrera hora.

El concert es va desenvolupar sense incidències i responsables de El Pot, entitat organitzadora de la Moguda, han assegurat que el resultat del concert va ser molt satisfactori, *«perquè es va aconseguir acabar a les 4 de la matinada i no a les 8, com l'any passat, cosa que dona una idea de l'esforç que es va fer per tal que les actuacions fossin més fluïdes»*.

En conjunt, el balanç dels grups que van participar a l'espectacle també és positiu, tot i

BENET VANCELL

■ El públic va respondre i només es va suspendre el carnestoïtes

que alguns representants dels grups van manifestar que diferents aspectes d'organització es podrien millorar, sobretot pel que fa a la difusió del concert.

En l'apartat de les activitats esportives cal destacar que el guanyador de la cursa popular va ser Albert Vilardaga, del Club Atlètic Manresa.

CRÍTICA

ORIOL PÉREZ

MÚSICA CLÀSSICA/Orquestra Simfònica del Vallès Una eina vigorosa

Cicle de concerts de l'Orquestra Simfònica del Vallès a Manresa
ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS. Direcció: Ivan Anguelov. Violí: Eva Graubin. Obres de Glinka, Mendelssohn i Txaikovski. Diumenge, 24 de març, teatre Conservatori de Manresa.

El segon concert del cicle de l'Orquestra Simfònica del Vallès al teatre Conservatori de Manresa es va iniciar amb la interpretació de l'obertura *Ruslan et Ludmilla*, de Mikhaïl Glinka.

Aquesta famosa obertura, l'obra més coneguda del compositor rus, va permetre veure una Simfònica que cada dia es consolida més abocant vigor, expressivitat i coordinació a les seves interpretacions.

El director Ivan Anguelov va donar un tractament brillant a l'obertura, buscant-hi sempre la riquesa rítmica.

L'obra següent del programa, el Concert en mi menor de Mendelssohn, va permetre veure a

l'escenari una orquestra amb gran equilibri — un dels problemes de la Simfònica és l'equilibri — i transparència en les textures, si bé en alguns moments es va notar certa descoordinació.

La interpretació de l'obra d'Eva Graubin va ser excel·lent, plena de seguretat, virtuosisme i amb una sonoritat excel·lent, gens estripada. L'articulació va ser completament apropiada a la línia melòdica i l'equilibri era present tant en la sonoritat com en una expressió allunyada de l'apassionament. La impressionant i transcendental *Sinfonia núm. 4 en fa menor* de Txaikovski va posar fi a un concert que es va caracteritzar per la creació d'uns clímax interessants — recordem el segon moviment — marcats per l'expressivitat. A més, hi va haver la concepció d'obra programàtica, buscant-hi en tot moment la teatralitat i el dramatisme. Anguelov, amb la seva manera de dirigir particular, hi va contribuir.

Nicole Loraux: «la tecnologia amaga el xoc amb la mort»

BARCELONA/EFE

Nicole Loraux, directora de l'Escola d'Alts Estudis en Ciències Socials de París, ha visitat Barcelona per pronunciar una conferència a l'Institut Català d'Estudis Mediterranis sobre el significat de la mort en la cultura grega comparat amb la visió actual.

Segons la sociòloga francesa, autora de força estudis sobre la mort a les cultures mediterrànies, en les societats modernes la tecnologia tendeix a fer-nos oblidar que hi ha un conflicte permanent entre vida i mort.

Segons el seu parer, en les societats modernes no es pensa tant en la mort com en el passat, perquè *«potser la vida tampoc no es concep amb tanta passió»*. «La tecnologia — continua — tendeix a fer-nos oblidar que la vida té un conflicte permanent amb la mort».

En aquest sentit, apunta que la visió de nombrosos morts només fa que, paradoxalment, *«ens recordem que nosaltres som vius»*,

encara que reconeix que hi ha un cert pudor a l'hora de mostrar certs cadàvers.

«Per exemple, — ha dit — quan es tracta de quatre soldats francesos que van morir a la guerra del Golf. Aquestes morts, òbviamment, són més properes».

Nicole Loraux considera que la societat actual tolera més el suïcidi que la Grècia antiga, on es valorava més resistir que no pas llevar-se la vida, ja que, per a ells, el suïcidi era vergonyós i lleig. Tot i que la cultura grega glorificava la *«mort bella dels guerrers, el valor suprem dels grecs era la vida»*.

«Malgrat que la mort heroica, bella i inoblidable era a l'abast només d'uns pocs, els ciutadans de les polis assumien aquesta concepció estètica de la mort i, allora, de la immortalitat. Per als grecs, la mort significava perdre la vista, la llum, la memòria, el saber, la mort era l'oblit».

Tot i això, la sociòloga i filòloga francesa recorda que, a dife-

rència d'Egipte, que imaginava els morts en un regne lluminós, els grecs situen els morts en un món obscur i ombrívol oposat al món refulgent i colorista dels vius.

«El pas de la llum a les tenebres — afegeix — es converteix en quelcom dolorós i irreparable per als vius, que es posen de manifest en els elogis fúnebres que pronuncien els homes i les lamentacions de les dones gregues».

No obstant, Nicole Loraux, que ha publicat diversos estudis sobre la civilització grega, entre els quals hi ha *La història de l'oració fúnebre a la ciutat clàssica*, considera una particularitat mediterrània *«la manera, de vegades exagerada, de retre culte als morts»*.

Nicole Loraux, que l'any passat va publicar un assaig sobre *Lo femenino y el hombre griego*, troba a faltar en els «avorrits cementiris» d'ara els epitafis, que permetien de saber alguna cosa més de les persones que hi eren enterrades.